

ROMANA

Széles a világ
– nagy a szerelem

Helen Bianchin

Nem szökhetsz meg előlem

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információátvitelt vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Books S.A.-val létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy hellyel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Books S.A. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© Helen Bianchin, 2008 – HarperCollins Magyarország Kft., 2018

A ROMANA 649. eredeti címe: *The Martinez Marriage Revenge*
(Harlequin Mills & Boon, Modern Romance)

• *Magyarra fordította:* Harcsa Henrietta

Nyomtatásban megjelent a ROMANA 649. számában, 2018

Átdolgozott kiadás

ISBN 978-963-448-450-9

• *Kép:* Harlequin Books S.A.

A borítón szereplő alkotás a Harlequin Books S.A.-val létrejött megállapodás alapján került felhasználásra.

A HARLEQUIN® és™ a Harlequin Enterprises Limited vagy a konszern leányvállalatai tulajdonában álló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a HarperCollins Magyarország Kft., 2018

• *A kiadó és a szerkesztőség címe:* 1122 Budapest, Városmajor u. 11.

• *Felelős kiadó:* dr. Bayer József

• *Főszerkesztő:* Vaskó Beatrix

• *Telefon:* +36-1-488-5569; *e-mail-cím:* harpercollins@harpercollins.hu

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:

www.harpercollins.hu

Az e-book formátumot előállította:

BOOK&walk

www.bookandwalk.hu

1. FEJEZET

– Mehetünk még egy kört? Kérlek! – könyörgött Nicki.

A vidám vásári kavalkád persze nagyon lenyűgöző volt egy kisgyerek számára. Zene, hangzavar, nevetés és örömkialtások csendültek a legkülönbözőbb vidámparki játékok felől. Élénk színű, csíkos sátrakban mindenféle kalandos mutatványokat nézhettek az érdeklődők. A standokon rengeteg finomságot árultak, például vattacukrot és hot dogot, a céllövöldékben pedig plüssfigurákat lehetett nyerni.

Nicki tágra nyílt szemmel itta magába a szokatlan látnivalókat. Mosolya elbűvölő volt, vidámsága magával ragadó. Vékony kis karját édesanyja nyakára fonta.

– Mondj igent! Jó móka lesz!

Shannay mosolyogva szorította magához hároméves kislányát, és melegséget érzett a szíve környékén. Gyermeke feltétel nélküli szeretete végtelenül nagy ajándék volt a számára.

– Na, jó, még egyet. De aztán tényleg mennünk kell.

– Tudom. Vár a munka.

– Neked pedig ideje lefeküdni, hogy holnap friss és üde legyél az oviban.

– Hogy olyan nagy és okos legyek, mint te.

A körhinta lassan mozgásba lendült, Nicki erősen kapaszkodott a színesre festett falovacska kantárájába.

Shannay, mint oly gyakran máskor is, arra gondolt, hogy habár gyógyszerészként sikeres volt a szakmájában, a magánéletben nem mutathatott fel nagy eredményeket.

Megfeneklett a házassága alig két évvel azután, hogy a férjével örök hűséget fogadtak egymásnak. Ezt nem lehetett kiugró sikernek tekinteni. Akkor sem, ha nem az ő hibája volt.

De, ami volt, elmúlt, ő pedig nem bánt meg semmit – vagy legalábbis ezt próbálta bebeszélni magának.

A körhinta megállt. Shannay leemelte kislányát a fából készült lovacskáról, amivel kiérdemelt egy cuppanós puszit az arcára. Nicki ki volt pirulva az izgatottságtól, szeme boldogan ragyogott.

Az apja szemét örökölte.

Shannay enyhe remegést érzett a gyomrában, amikor felidézte maga előtt a férfi képét, akihez öt évvel ezelőtt egy távoli országban minden józan megfontolást félretéve hozzáment, mert fülig szerelmes volt belé.

Manolo Martínez Franciaországban született spanyol szülők gyermekeként. Párizsban nevelkedett, többnyelvű környezetben, majd Madridban folytatott tanulmányokat. Elbűvölő és hihetetlenül érzéki férfi volt. Teljesen elcsavarta Shannay fejét, aki általa olyan világot ismert meg, amely teljesen különbözött az övétől.

Shannay komoly erőfeszítéseket tett, hogy beilleszkedjen az új környezetbe, ami végül sikerült is neki. Vagy legalábbis azt hitte. Csakhogy a férfi családja szerint egyáltalán nem illett az ő elit köreikbe.

Ráadásul korábban már kiválasztottak egy másik nőt, akiről úgy gondolták, jó feleség lenne Manolo számára: Estrella de Córdoba. Igazi tüzes szépség volt, az előkelő társaság tagja, kifogástalan referenciákkal és kitűnő családfával, ráadásul mérhetetlenül gazdag.

Sem Estrella, sem a Martínez család nem hagyta, hogy Shannay valaha is megfeledkezessen ezekről a fontos tényekről, vagy arról, hogy Estrellának és Manolónak egykor viszonya volt egymással. A tetejébe azt pletykálták, hogy viszonyukat a férfi Shannayjal kötött házassága után is folytatták. Minden arra ment ki, hogy kétségeket ébresszen Shannayban, és megtörje az ellenállását.

Alig húsz hónappal az esküvőjük után végül cáfolhatatlannak tűnő bizonyítékok merültek fel

Manolo hűtlenségével kapcsolatban. Egy heves vita után Shannay szállodába költözött, majd a következő járással hazarepült Ausztráliába.

Hamarosan újra a kezébe vette élete irányítását. Remek állást talált egy gyógyszertárban, és szilárdan elhatározta, hogy örökre elfelejti a férfit.

Ám ez lehetetlennek bizonyult. Éjjel-nappal kísértették az emlékei, csak Manolóra tudott gondolni.

Aztán kiderült, hogy kisbabát vár.

Szörnyű iróniája volt ez a sorsnak, hiszen a kapcsolatuk közben már tönkrement. Korábban pedig Shannay hiába imádkozott azért, hogy szenvedélyes házasságukat gyermekkel áldja meg az ég.

A terhessége kezdeti szakaszában nagy volt a vetélés kockázata, emiatt nem szólt a férfinak, hogy apa lesz. Később azért hallgatott, mert rettegett, hogy Manolo elvenné tőle a babát.

Csaknem négy évvel azután, hogy elmenekült Madridból, Shannay végre kezdte ismét jól érezni magát. Legalábbis nyugodt mederben folyt az élete. Az óvatosság kedvéért azért gondosan eltüntette a nyomait: felvette elhunyt édesanyja lánykori nevét. Egy modern lakás boldog tulajdonosa volt Perth jó környéknek számító elővárosában, Applecrossban, és államilag minősített gyógyszerészként dolgozott egy a lakásához közeli gyógyszertárban. A műszakja délután öttől éjfélig tartott, így a nap nagy részét Nickivel tölthette, estére pedig átjött Anna, a barátságos özvegy szomszédasszony, hogy vigyázzon a kislányára.

– Viszünk vattacukrot Annának és nekem? – nézett rá Nicki. – Majd jól megmosom a fogamat – ígérte anyyali arccal.

– Kivételesen megengedem – felelte Shannay viccesen komoly képpel.

Nicki szeme felragyogott.

– Nagyon szeretlek, mami! Te vagy a legjobb!

Shannay nevetve lehajolt, és megpuszilta kislánya arcát.

– Én is szeretlek, kicsikém. Gyere a vattacukroshoz, utána pedig nyomás haza!

Főlegyen esdedett – és mozdulatlaná dermedt a rémülettől. Két olyan ember állt vele szemben, akikről úgy gondolta, soha többé nem fogja látni őket.

Mekkora volt az esélye, hogy valaha is újra találkozik a Martínez család bármelyik tagjával, akik a világ másik felén élnek? Ráadásul éppen itt, Perth egyik strandján, egy jelentéktelen kis vásáron!

Meg mert volna esküdni, hogy a szíve megállt egy pillanatra, aztán vadul dobogni kezdett.

– Shannay. – Sergio Martínez fürkész tekintettel mérte végig először őt, majd a kislányát, aztán ismét rá emelte a tekintetét.

Shannay dacosan felszegte az állát.

– Sergio. – Hűvösen biccentett Manolo öccsének, majd a mellette álló fiatalasszony felé fordult. – Luisa.

– Mami! Megyünk?

Sergio arca megkeményedett.

– A lányod?

Mielőtt Shannay bármit is mondhatott volna, Nicki lelkesen megszólalt:

– Igen. Nicki vagyok. Hároméves.

Sergio tekintete hirtelen olyan szemrehányó lett, hogy Shannayt mélyszégyen nyugtalanság fogta el. Jól tudta, hogy a férfi kizárólag a gyerek kedvéért uralkodik az indulatain, csak azért nem kezd el szörnyű vádakkal dobálózni. Azonban azzal is tisztában volt, mennyire összetartó a Martínez család. Éppen emiatt halvány reménye sem lehetett arra, hogy Sergio megtartja magának a felfedezését.

Minden erejét össze kellett szednie, hogy ne kövessen el semmi meggondolatlanságot. Legszívesebben fogta volna Nickit, összepakolja minden holmijukat, és a következő járással elrepül valamelyik másik nagyvárosba, hogy ismét elbújhasson.

– Megbocsátotok? – kérdezte merev udvariassággal. – Már így is késésben vagyunk.

Szorosan megmarkolta Nicki kezét, sarkon fordult, majd szándékoltnan lassú léptekkel megindult vele a kijárat felé.

Büszkeség – abból sajnos bőven jutott neki. Anélkül hogy visszanézett volna, szálegyenes derékkel és magasra emelt fejjel vegyült el a tömegben.

– És a vattacukor? – duzzogott Nicki, amikor Shannay bekötötte a gyerekülésbe.

– Majd hazafelé veszünk az áruházban. – Shannay bosszankodva indította be a motort. Bárcsak ne ültek volna fel még egyszer a körhintára!

De nem sok értelme volt szemrehányásokkal illetni önmagát.

Teljesen a gondolataiba merülve tette meg a hazavezető utat. Automatikusan, mintha valamiféle transzban lenne, végezte el a megszokott feladatait.

Kikészítette Nicki holmiját éjszakára, előkészítette a vacsorát, és minden egyebet Annára hagyott. Utána munkaruhába öltözött, majd kocsiba ült, és a gyógyszertárhoz hajtott.

Valahogy sikerült átvészelnii a műszakját. Barátságosan szolgálta ki a vásárlókat: kiadta a gyógyszereket, tanácsokat osztogatott. Azonban az idegei szinte pattanásig feszültek félelmében és idegességében, emiatt pedig az este végére már kínzó fejfájás gyötörte.

Amikor munka után visszatért a lakásába, megkönnyebbülten fellélegzett. Elköszönt Annától, megnézte Nickit, majd azonnal ágyba bújt.

Sokáig nem jött álom a szemére.

A bizonytalanság, hogy hogyan reagál majd a férje, akitől még nem sikerült elválnia, a megdöbbentő felfedezésre, hogy van egy közös gyermekük, csaknem elviselhetetlen volt.

Nem mondhatnám egyszerűen azt, hogy nem ő az apja?

Shannay tompán felnevetett.

Manolo bármikor követelheti, hogy végeztessenek apasági tesztet. Agyafúrt stratégia, hatalmas és rendkívül gazdag, bármilyen akadályt könnyedén legyőz.

De felveszem veled a harcot, fogadkozott magában Shannay. Nem fogom hagyni, hogy bárki vagy bármi közém és Nicki közé álljon.

Ez az elhatározás még ébredéskor is betöltötte minden gondolatát, ráadásul ahogy telt az idő, egyre erősödött. De nyugtalansága is egyre nőtt. Ahhoz ugyanis semmi kétség nem férhetett, hogy Manolo előbb vagy utóbb, személyesen vagy az ügyvédei útján, intézkedni fog az ügyben.

Mert bár ő maga többé nem jelent semmit a számára, egy gyerek az teljesen más kérdés. És egy ilyen kaliberű férfi könnyedén kiderítheti, hol lakik és dolgozik.

A felismeréstől elment az étvágya. Alig tudott másra gondolni, mint arra, hogy vajon mik lehetnek Manolo szándékai, és neki milyen ellenintézkedéseket kellene tennie a lánya és a saját biztonsága érdekében.

Először is figyelmeztette Annát, hogy minden eddiginél jobban figyeljen oda Nickire.

Szomszédasszonya mindössze egyetlen kérdést tett fel:

– Tettél bármi törvényelleneset?

– Dehogya!

– Többet nem is kell tudnom.

Vajon Manolo mennyi idő alatt állhat elő valamiféle stratégiával? Napok? Netán egy hét?

Shannay addig mindenképpen fel akart keresni egy ügyvédet, hogy tisztázza vele a jogi lehetőségeket.

Amúgy is be akarta adni a válókeresetet. Mivel a törvényben előírtnál bizonyíthatóan hosszabb különélést tud felmutatni, csak idő kérdése, hogy kimondják a válást. Már csak a gyermekfelügyelettel kapcsolatos kérdéseket kell tisztázni.

Vajon kiereszokolhatja a férfit, hogy neki ítéljék Nickit? Milyen jogai vannak tulajdonképpen?

Shannaynak jeges borzongás futott végig a gerincén, valósággal reszketett félelmében.

Amennyiben Manolo a magáénak akarja a kislányát, valószínűleg eget-földet megmozgat majd, hogy meg is szerezze.

Csak a testemen keresztül, fogadta meg Shannay mindenre elszántan.

2. FEJEZET

Manolo Martínez a személyi titkárával és hűséges testőreivel az oldalán keresztül sietett a nemzetközi terminál előcsarnokán, látszólag tudomást sem véve a feltűnésről, amit hatalmas, izmos alakja keltett.

Ellenállhatatlanul markáns vonások és mélyreható, sötétbarna szempár tanúskodott a férfi elszántságáról, aki nagyon sokra vitte az életben. Kíméletlen hatalom és férfiaság aurája lengte körül, ami nem sok jót ígért az ellenfeleinek.

Manolót sokan a spanyol nemességgel is kapcsolatba hozták. Tekintélyes magánvagyonának köszönhetően egész magasan állt a leggazdagabb európaiak listáján, és ez már messziről látszott rajta. Egyedi tervezésű öltönyt viselt, cipőjét a legfinomabb bőrből, kézzel készítették, csuklóján Rolex karóra díszelgett.

A hosszú repülőút alatt a Manolóban tomboló düh szinte alig csillapodott. Testvére beszámolója nagyon felbőszítette. Magángépe minden kényelemmel fel volt szerelve, a legújabb technológia szerint épült, azonban a többórnyi elmélyült munka ellenére sem sikerült kikapcsolódnia, az álom is messze elkerülte.

Nyugtalansága legfőbb oka néhány fénykép volt a feleségéről, Shannay Martínezzel és a kislányáról. Ezeket az öccse, Sergio a mobiljával készítette; a találkozásuk előtt és után is sikerült észrevétlenül lefotózni őket.

Az első képen vidám és szeretetteljes volt a hangulat. Anya és gyermeke felszabadultan nevettek valamin. A másodikon azonban Shannay vonásai sokról és még valami másról árulkodtak.

Bizonyára megérezte, hogy élete hamarosan drasztikus változásokon megy majd keresztül – és ez a sejtése teljesen jogos is volt.

Manolo kilépett a terminálból, és beült a limuzinba, amely közvetlenül a bejárat előtt várt rá. A sofőr berakta a bőröndjét a csomagtartóba, majd a volán mögé ült.

Manolo alig vett tudomást a környezetéről, miközben a sötétített üvegű kocsival végighajtottak a városon. A kérdés, amely már Sergio hívása óta ott zakatolt a fejében, egyre hangosabb lett.

Hogy merészelte Shannay elhallgatni előle, hogy született egy gyermeke?

Nagyon közel járt hozzá, hogy meggondolatlan módon azonnal Ausztráliába utazzon. De aztán mégiscsak győzött a józan ész, és helyette inkább a jogi tanácsadóival konzultált. Megalkottak egy stratégiát, amelynek megvalósításához másnap már neki is akart látni.

A Perth központjában lévő szállodai lakosztálya minden luxussal fel volt szerelve. Manolo levette a nyakkendőjét és a zakóját, majd kényelembe helyezte magát, és elkezdte tanulmányozni a jelentést, amit még a reptéren adtak át neki.

A perthi magánnyomozó iroda, amelyet személyesen választott ki a feladatra, kitűnő munkát végzett. A dokumentum részletes listát tartalmazott Shannay tevékenységeiről az elmúlt napok során. Emellett pedig olyan adatokat, mint a nő lakhelye és titkosított telefonszáma, az autója típusa és rendszáma, valamint a munkahelyének és Nicki óvodájának címe. A jelentés arra is kitért, hogy Shannay egyetlen centet sem vett le a bakszámláról, amit Manolo nyitott a nevére, és amire havonta jelentős összeget utalt.

Vajon mit akarhat ezzel bizonyítani?

Valamit, amit a férfi már amúgy is régen tudott: hogy a kapcsolatai, a gazdagsága és a társadalomban elfoglalt előkelő helye semmilyen hatást nem gyakorolnak rá.

Nagyot sóhajtott, amikor eszébe jutott az első találkozásuk. Madrid egyik forgalmas utcájában Shannay szó szerint az ölébe hullott, amikor cipőjének túsarka beakadt egy csatornalefolyó rácsába.

Azonnal ellenállhatatlan vonzalmat érzett a nő iránt, szeretett volna megismerkedni vele. Beültek egy kis kávézóba, hogy igyanak egy kávé, onnan pedig a sors vette kezébe az irányítást...

Manolo elgondolkozva csukta be a jelentést, majd az üvegfalhoz lépett, amelyen keresztül

lélegzetelállító kilátás nyílt a Swan folyóra. Szórakozottan állapotodott meg a tekintete a magas irodaépületekből, dús zöld növényekből és mélykék égből álló festői panorámán. Azokra az időkre emlékeztette, amikor Shannay még az ujján viselte a gyűrűt, amit tőle kapott. Akkoriban egyszerűen képtelenek voltak betelni egymással, szinte egy pillanatot sem töltöttek távol egymástól.

Manolo érezte, hogy a teste megfeszül egykori bensőséges kapcsolatuk gondolatára. Shannay gátlásoktól mentes lelkesedése, nevetése, szenvedélyessége elvarázsolta a férfit. Olyan buja vágyat ébresztett benne, amelyet korábban még egyetlen nő iránt sem érzett. Amikor Shannayról volt szó, teljesen elveszítette önuralmát, pedig ez soha nem fordult elő vele az élet más területein. Mindenki azt gondolta róla, hogy bármilyen helyzetben képes megőrizni jeges nyugalmát, és ezzel kivívta üzletfelei tiszteletét.

Megdörzsölte nyakát, melynek izmai rettenetesen feszültek voltak, majd az ablaktól ellépve az órájára pillantott. Hosszú repülés állt mögötte számtalan országon keresztül, és most egy új időzónához is kénytelen volt hozzászokni, ami még neki se ment könnyen.

Biztos volt benne, hogy ha úszik néhány hossznyit a szálloda úszómedencéjében, és eltölt egy kis időt az edzőteremben, az majd segít, hogy merev izmai ellazuljanak, és a feszültsége is csökkenni fog. Levetkőzött, belebújt a fürdőnadrágjába és a köntösébe, felkapott egy törölközőt, és elindult a lift felé.

Másfél órával később frissen zuhanyozva, utcai öltönyben kilépett a délutáni napfényre. Beszállt a limuzinjába, majd utasította sofőrjét, hogy vigye ahhoz az ügyvédi irodához, amelyet a spanyol jogtanácsosai megbíztak, hogy képviselje az érdekeit itt, Ausztráliában.

Shannay letérdelt Nicki elé, magához ölelte, és búcsúzóul a fülébe súgta, hogy nagyon szereti.

– Én is szeretlek – felelte a kicsi.

– Érezd jól magad!

Szerencsére Nicki imádott óvodába járni, és szeretett játszani a többi gyerekekkel. Most is izgatottan szaladt be a terembe, és csevegni kezdett a barátnőivel.

Shannay mosolyogva nézte néhány pillanatig, majd otthagya és hazahajtott. El kellett intéznie néhány telefont, és rengeteg házimunka várt rá, mielőtt elhozhatta Nickit az óvodából.

Nem sokkal később farmerjét és jól szabott blúzárt rövidnadrágra és haspólóra cserélte, majd munkához látott. A portörlés, a felmosás és a bútorok kifényesítése – mindez segített neki abban, hogy a felhalmozódott energiái egy részét levezesse. Kis időre megfeledkezhetett a tanácsstalanságról is, ami kínozta.

A porszívó zúgásától kis híján meg se hallotta a kaputelefon csengését.

Hirtelen baljós előérzete támadt. Már napok óta tűkön ült: törte a fejét, vajon mi lesz Manolo következő lépésre, mikor és hogyan fog akcióba lendülni.

Szedd már össze magad! Egyáltalán nem biztos, hogy ő az.

Vett egy mély lélegzetet, és az ajtóhoz lépett.

Az egyik ok, amiért végül a lakás megvásárlása mellett döntött, az a kifinomult, kamerás megfigyelőrendszer volt, amellyel az épületet felszerelték. Mint minden nagyvárosban, itt is előfordultak betörések, Shannayt éppen ezért nagyon megnyugtatta, hogy élvezheti ennek a biztonsági rendszernek az előnyeit.

Elakadt a lélegzete, mikor a képernyőre pillantott.

Manolo Martínez jött el hozzá személyesen.

Még a kissé életlen képen is látszottak markáns vonásai – nemes arccsontja, okos tekintete és formás szája nagy hatással volt Shannayra. Úgy érezte, mintha ezernyi pillangó repdesne a gyomrában. Elég volt egyetlen pillantás, egy csapásra a múltban találta magát. Eszébe jutottak a szenvedéllyel teli, gyengéd pillanatok, de persze nem feledkezett meg a heves vitákról sem.

Mondj valamit, biztatta magát. Semmi értelme nem lett volna halogatni az elkerülhetetlent.

Enyhén reszketett a keze, mikor a telefonkagyló után nyúlt.

– Igen? – szólt bele kissé nyersen, és látta, hogy a férfi arca megkeményedik.

– Engedj be, Shannay. Beszélünk kell.